

LIBRIS

We know
books

BALADE SI IDILE

DE

GEORGE COȘBUC

(1883-1890)

Editura Librăriei SOCEC & Comp., București

1907

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
1. Noapte de vară	5
2. Mânioasa	8
3. Nu te-ai priceput	11
4. Fatma	14
5. Nunta Zamfirei	16
6. Cântecul fusului	24
7. Baladă albaneză	28
8. Armingenii	30
9. Rea de plată	33
10. Fata morarului	35
11. Crăiasa zânelor	37
12. Puntea lui Rumi	44
13. Gazel	51
14. Rugămintea din urmă (Lermontow)	53
15. Logica	57
16. Romanța (Cântec neo-grec)	58
17. Legenda	60
18. Cântec	62
19. Oștirile lui Alah	65
20. Poet și critic	69
21. Vântul	72
22. Vestitorii primăverii	76
23. Zobăil	78
24. Pe lângă boi	82
25. Rada	84
26. Trei, Doamnel!	91

27. La oglindă	95
28. Calul dracului	100
29. De pe deal	102
30. El-Zorab	104
31. Toți-sfinții	113
32. Suptirica din vecini,	116
33. Numai una	118
34. Regina Ostrogoților	121
35. Brăul Cosinzenii	125
36. Dușmancele	130
37. Costea	135
38. Somnul codrilor	140
39. Recrutul	143
40. Carol IX	148
41. Fragment	152
42. Popasul țiganilor (după Geibel)	154
43. Lordul John	156
44. Moartea lui Flulger	159
45. Cântec Barbar	170
46. Gazel	174
47. Păstorița	176
48. Jertfele împăcării	178
49. Prahova	186
50. La pârâu	194
51. Ritornele	198
52. Vara	203
53. Nedumerire (după Strodtmann)	205
54. Un basm	208
55. Spinul	210
56. Căntece	214—217
57. Pe Bistrița	218
58. Toamna	220

NOAPTE DE VARĂ

Zărilor, de farmec pline,
Strălucesc în luminiș;—
Sboară mierlele 'n tufiș
Și din codrii noaptea vine
Pe furiș.

Care cu poveri de muncă
Vin încet și scârțiind;
Turmele s'aud mugind,
Și flăcăii vin pe luncă
Hăulind.

Cu cofița, pe indelete,
Vin neveste dela râu;
Și cu poala prinsă 'n brâu
Vin cântând în stoluri fete
Dela grâu.

Dela gârlă în pălcuri dese
Sgomotoși copiii vin:
Satul e de vuet plin;
Fumul alb alene ese
Din cămin.

Dar din ce în ce s'alină
Toate sgomotele 'n sat,
Muncitorii s'au culcat.
Liniștea-i acum deplină
Și-a 'noptat.

Focul e învelit pe vatră
Iar opaițele-au murit,
Și prin satul adormit
Doar' vr'un câne 'n somn mai latră
Răgușit.

Eat'o! Plină, despre munte
Ese luna din brădet
Și se înalță încet-încet,
Gânditoare ca o frunte
De poet.

Ca un glas domol de clopot
Sună codrii mari de brad;
Ritmic valurile cad,
Cum se sbate 'n dulce ropot
Apa 'n vad.

Dintr'un timp și vântul tace;
Satul doarme ca 'n mormânt—
Totu-i plin de Duhul sfânt:
Liniște 'n vășduh și pace
Pe pământ.

Numai dorul mai colindă,
Dorul tânăr și pribag.
Tainic se întâlnește 'n prag,
Dor cu dor să se cuprindă,
Drag cu drag.

MÂNIOASA

Am să merg mai înspre seară
Prin dumbrăvi, ca mai de mult,
În priveghetori să-mi pară
Glasul Linei că-l ascult.
Mai știi eu, ce-aș vrea s'ascult!
Că'n zori Lina sta 'n porțiță,
Sălta 'n vânt a ei alțiță,
Vântul îi săltă 'n cosiță
Și-i făcea floare 'n obraz:
Eu mergeam la plug în laz,
Și, când trec, Lina s'ascunde,
Par'că nici nu m'a văzut.
Îi vorbesc, și nu-mi răspunde,
Nu 'mi răspunde!
Și-o întreb, și nu 'mi răspunde!
Și mă mir — ce i-am făcut!

Vreau de-aici să rump o floare!
Ochii unui inger scump
Au albastrul de cicoare,
Și cicoare vreau să rump —
Mai știi eu ce-aș vreă să rump!
Că 'n amiazi venind pe vale,
Intâlnii pe Lina 'n cale:
Fragi i-am dat, ea mi-a zis: „Na-le!
Ți-am cerut eu ție fragi?“
Ochii ei frumoși și dragi
Priviau tot spre poala rochii,
S'a pus Lina pe tăcut,
Și vedeam că-i umblă ochii,
Umblă ochii
Ca la șerpi, îi umblă ochii,
Și mă mir ce i-am făcut!

Să-mi pun capul pentr'o Lină,
Să mă fac un om pribag!
Eși din neguri, lună plină,
Să mă vezi la Lina 'n prag —
Mai știi eu ce-aștept în prag!
Alte dăți sună zăvorul;
Lina pe furiș, ca dorul
Pășia 'n degete pridvorul

Și la mine 'n prag veniă
Mamă-sa cât ce-adormiă.
Azi ard hainele pe mine,
Mi-e greu capul ca de lut,
Stau în prag — și ea nu vine,
Numai vine!
E târziu și nu mai vine
Și mă mir, ce i-am făcut!?
